

nogen Undskyldning fra min Side. Jeg turde vel med ligesaa megen Føie sige, at det, at man hidtil ikke har været vidende derom, kunde være en Undskyldning for, at Interpellationen er fremkommen her. Der er en anden Yttring af den ærede Rigsdagsmand, som jeg heller ikke kan lade staae uimodsagt. Hvis jeg forstod ham ret, var det, som om han meente, at jeg har villet slyde Ansvaret for, hvad jeg har gjort, bort fra mig. Dette har jeg neppe sagt, og i alt Fald har det aldrig været min Tanke; jeg er fuldkommen beredt til at bære Ansvaret for, hvad jeg har gjort. Jeg skal endnu kun berøre eet Punkt i den ærede Rigsdagsmands sidste Foredrag. Jeg er aldeles uenig med ham i, at en saadan Foranstaltning som den, Ministeriet har truffet, snarere kunde passere, naar Sagen havde et lille Omfang, naar det kun var enkelte Communer, hvis Estervalg paa den Maade blev bragt tilbeie, end naar det Mobsatte var Tilfældet. Jeg mener tværtimod, at jo større Omfang Foranstaltningen har havt, desto mere Opfordring var der for Ministeren til at søge at give Ondet saa smaa Dimensioner som muligt. Jeg kan paa ingen Maade være enig med den ærede Rigsdagsmand i, at denne Ulovlighed — jeg vil bruge dette Ord og ingenlunde slyde mig ind under et mildere Udtryk, saasom: Uregelmæssighed — i og for sig aldeles afgjort er af en saadan Betydning, at den maa føre til Forkastelse af et Valg; dette er Noget, som jeg i ethvert Tilfælde ikke kan bedømme, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem i noget Tilfælde kan bedømme det. Bedømmelsen af en saadan Ulovligheds Indflydelse paa Valgets Gyldighed tilkommer ene og alene Landstinget selv, og ligesaa lidt den ærede Rigsdagsmand som Ministeren.

Formanden: Der er endnu et Par Medlemmer, der have begjært Ordet, men jeg skalde dog henstille til Thinget, hvorvidt denne Forespørgsel længere bør forfættes.

Winther: Maa jeg gjøre en personlig Bemærkning i Anledning af de Yttringer, der ere rettede til mig af Ministeren.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en personlig Bemærkning.

Winther: Jeg har ikke talt om, at Ministeren har lagt Ansvaret fra sig, men jeg siger, at Stiftamtmanden har, som det høres her, uden Ret brugt det Udtryk, at Ministeren havde bemyndiget ham, og dette har jeg badset. Dernæst har Ministeren sagt, at jo større Ulovlighedens Omfang var, desto mere var han opfordret til at skride ind og forminske dens Betydning. Dertil svarer jeg, at Ministeren umuligt kan være berettiget til at hævde een Ulovlighed ved en anden. Vilde han have en lovlig Grund til at gjøre et Skridt, saa kunde han maaffee finde den i den omhandlede Paragraph selv, naar han ved en kongelig Kundgjørelse havde udstedt en Ordre til nyt Valg over hele Valgkredsen; dette er muligt, men jeg veed det ikke med Visshed. Særligt er det aldeles med Urette, at den ærede Minister har villet ladet mig høre, at jeg skalde have tiltroet mig at kunne bedømme, hvorvidt Landstingets Valgbrevs Anerkjendelse er foregaaet rigtigt eller ikke, eller hvad Landstinget vilde dømme om denne Sags Betydning eller ikke. Jeg har netop sagt, at derom kunde jeg ikke have nogen begrundet Mening, men jeg tilloob mig ogsaa at sige, at den ærede Minister heller ikke kunde have en saadan, idet han nemlig ikke har nogen Indflydelse i det andet Thing, som kunde gjøres gjældende i saa Henseende. Jeg skal endnu blot bemærke, at jeg ikke trænger til nogen Undskyldning, fordi jeg har stillet denne Forespørgsel; dersom Ministeren ikke trænger til nogen Undskyldning for det Skridt, han har gjort, saa glæder det mig for ham, men en Ulovlighed er det, jeg har paatalt og villet have Oplysning om; den har jeg saaet, og den er der Flere end mig, der kan have godt af.

Formanden: Jeg vil nu henstille til de ærede Medlemmer, der have begjært Ordet, om de fastholde deres Begjæring.

N. Jensen: Ja, jeg ønsker gjerne Ordet.